

Bijna

Zij vindt het op z'n minst weinig stijlvol. Dat is te zacht uitgedrukt. Het voelt dag in dag uit als regelrecht verraad. Terwijl hij liegt, overtuigt hij haar met z'n charmes en argumenten die hij ter plekke verzint; en kijkt haar brutaal open aan. Maar ook zij gedraagt zich zo, misschien niet zo nadrukkelijk.

de jager legt aan –
de fazant zigzagt verder,
fout afgeschoten

Hun relatie heeft alles van dat ingewikkelde spel van jagen en (op)gejaagd worden; in steeds wisselende hoedanigheden. Vaak is niet te onderscheiden wie met wat bezig is; de ander uit het oog verliezend; als verloren geraakt in het eigen spel met alles erin van kleinering. Een spel zonder regels en codes.

Het sleept zich voort totdat eindelijk een van hun kennissen, laten we zeggen een van 'de drijvers' opstaat en in koele, kalme, gewogen bewoordingen over de jacht van hen beiden vertelt; over hoe het enige dat er nog aan ontbreekt het neerleggen van die ander is: 'Als het afschot in het vizier is, haal dan toch de trekker over...'

Hij krijgt kanker. Zij is best zorgzaam voor hem; tot in het hospice; en neemt daar vóór zijn sterven voorgoed afscheid van hem. De crematie vindt in kleine kring plaats; er wordt op haar verzoek door niemand gesproken.

het vuurwerk voorbij
en iedereen gaat huiswaarts –
hoe donker is het

Masaoka Shiki, 1867-1902

Soms stelt zij zich zijn sterven voor – zo helemaal alleen; in die hospice-kamer. Moet zij zich er achteraf bezien voor schamen? Want, zo véelt het, dag in dag uit. Zij kan zich maar moeilijk van die ijselijke gedachte losmaken. Erna nog een leven zonder hem. Zijn leven van toen dat haar voorgoed bij zal blijven.

hij wierp zijn huid af –
daarnaast ligt hij zelf ook dood,
deze herfstkrekel

Joso, 1783-1861